

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613010013
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613010013.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému U. Q. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/3/2013 zo dňa 4. 10. 2013 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 8. septembra 2014 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného D. L..

Podľa § 212 ods. 3 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Tr. zák.
u k l a d á

obžalovanému D. L., nar. 2. 5. XXXX v P. M. F., trvale bytom P., ul. S. č. XXX/XX, okres Spišská Nová Ves úhrnný trest odňatia slobody vo výmere

2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmienenečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

II. Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. Q..

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného U. Q. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaného D. L. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 26. marca 2012 v bližšie nezistenom čase v obci Uloža, okres Levoča, po predchádzajúcej vzájomnej dohode z nezabezpečeného objektu bývalého Hospodárskeho dvora odcudzili z tam uskladnených drevených nosníkov strešnej konštrukcie 58 kusov železných kotviacich pätiiek tak, že pomocou presne nezisteného nástroja ich vytrhali z nosníkov, naložili do pripraveného motorového vozidla a tieto

následne odpredali v zberni druhotných surovín, pričom súčasne poškodili uvedené drevené nosníky, čím takto svojím konaním spôsobili pre poškodeného D. B. krádežou pätiiek škodu vo výške najmenej 3.798,90 € a poškodením drevených nosníkov škodu vo výške 783,52 €

a uvedeného konania sa obžalovaný D. L. dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 105/2011 zo dňa 20. 5. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. 6. 2011, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a trest prepadnutia vecí,

Súd im za to uložil :

obžalovanému U. Q. podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedemnášť mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu mu podmienenčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov.

Obžalovanému D. L. podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovaným povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému D. B., nar. X.X.XXXX v C., bytom Q. č. XX, okres P. škodu vo výške 392,98 € za 6 ks železných kotviacich pätiiek a škodu vo výške 783,52 € za poškodené drevené nosníky.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní. V písomných dôvodoch odvolania namietali, že okresný súd pri rozhodovaní vzal do úvahy len tie dôkazy, ktoré svedčili v ich neprospech. Pripustili, že dňa 29. 3. 2012 boli na mieste činu, avšak dodali, že nazhromaždili úplne iné železo, než aké je predmetom tohto konania. Poznamenali, že ani jeden zo svedkov nevedel určiť, či pätky, ktoré boli predmetom tohto konania, doniesli do zberných surovín práve oni.

Z uvedených dôvodov navrhli, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie za účelom vykonania ďalšieho dokazovania, alternatívne, aby ich spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa dopustili skutku uvedeného v obžalobe.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa vo vyjadrení k odvolaniam obžalovaných stotožnil s napadnutým rozsudkom, nakoľko má podklad v náležite zistenom skutkovom stave. Dodal, že práve potrestanie obžalovaných poriadkovou pokutou za konanie na tom istom mieste činu len 3 dni po spáchaní žalovaného konania je jedným z takých nepriamych dôkazov, ktorý nasvedčuje určitej spojitosti aj so žalovaným konaním. Konštatoval, že pokiaľ by obžalovaných neodhalila polícia dňa 29. 3. 2012, po železo by na miesto činu chodili pravdepodobne aj naďalej. Uviedol, že výkupca od D. L. vykúpil dňa 26. 3. 2012 práve 580 kg železa (58 ks pätiiek, každá pod 10 kg), pričom výkupná cena zodpovedala hrubému železu, ktorým pätky bezpochyby boli. Všetky tieto nepriame dôkazy podľa jeho názoru tvoria ucelenú reťaz nepriamych dôkazov, ktorá jednoznačne preukazuje, že sa žalovaného konania dopustili práve obžalovaní.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajca obžalovaných zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný Peter Q. sa pripojil k záverečnému návrhu svojho obhajcu a uviedol, že je nevinný a chce byť oslobodený.

Obžalovaný D. L. tiež uviedol, že je nevinný a pripojil sa k záverečnému návrhu svojho obhajcu.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z výpovedí obžalovaných, z výpovede poškodeného D. B., svedka T. A., svedkov B. W., T. D., I. A. Q., zo znaleckého posudku znaleckej organizácie JHS, s.r.o. v odbore ekonomika a riadenie podnikov, oceňovanie a hodnotenie podnikov a zo zápisnice o výsluchu znalca Ing. U. R., z listinných dôkazov (zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, potvrdenie o zaistení vecí, zápisnica o prevzatí zaistených vecí, zborníkové doklady o výkupe surovín firmy Kovožber, s.r.o. Spišská Nová Ves, záznam a fotodokumentácia váženia surovín, doklady k priestupkovému spisu), na podklade ktorých dospel k záveru o vine oboch obžalovaných zo žalovaného skutku. Z nich mal okresný súd o. i. preukázané, že dňa 26. 3. 2012 na meno D. L. (rodné číslo zhodné ako obžalovaný D. L. bolo zberňou Kovožber, s.r.o. Spišská Nová Ves vykúpených 580 kg železa za sumu 104,40 eur. Z výpovede svedka T. D. mal preukázané, že išlo o tzv. hrubé železo, čo zodpovedá prineseným kovovým pätkám. Okrem toho 3 dni po skutku boli na mieste činu (Poľnohospodárske družstvo v Úloží) prichytení obaja obžalovaní pri krádeži 50 kg železného materiálu, za čo im bola uložená bloková pokuta po 5 eur. Neuveril obhajobe obžalovaných, že železo, ktoré doniesli na výkup dňa 26. 3. 2012 pochádzalo od Ing. A. Q., nakoľko obžalovaní aj pred 26. 3. 2012 doniesli do výkupu v rôzne dni také váhy železa, ktoré zodpovedali železu, ktoré mali od tohto svedka.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchali ho obžalovaní, postupoval správne, ak upravil skutok podľa výsledkov vykonaného dokazovania a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje a k odvolaniu obžalovaných uvádza nasledovné.

Aj podľa názoru krajského súdu boli v tomto konaní zabezpečené nepriame dôkazy tak presvedčivé, že bez akýchkoľvek pochybností umožňovali prijať záver o vine obžalovaných zo spáchania žalovaného konania.

Ani krajský súd neuveril obhajobe obžalovaných, že železo vykúpené od nich dňa 26. 3. 2012 nepochádzalo od poškodeného, pretože jeho hmotnosť zodpovedala presne 58 kusom zmiznutých železných pätiok a svedok T. D. potvrdil, že bolo tzv. hrubým železom, čo zodpovedá u nich nájdeným kovovým pätkám.

Pokiaľ obžalovaní tvrdili, že železo vykúpené dňa 26. 3. 2012 pochádzalo od svedka Ing. A. Q., okresný súd postupoval správne, ak aj túto ich časť obhajoby neakceptoval so zreteľom na to, že do tohto dátumu už obžalovaní preukázateľne priniesli železo v objeme, v akom im ho tento svedok dal pri likvidácii svojho rodinného domu.

Pretože práve vyššie popísané nepriame dôkazy poskytovali pre rozhodnutie o vine obžalovaných dostatočný a spoľahlivý podklad, ani krajský súd nepovažoval za potrebné zrušovať rozsudok a vec vracať okresnému súdu na doplnenie dokazovania v zmysle odvolacieho návrhu obžalovaných.

Pokiaľ ide o uložené tresty, z obsahu spisu je zrejmé, že okresný súd oboznámil trestný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/105/2011 zo dňa 20. 5. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. 6. 2011, ktorým bol obžalovaný D. L. odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, t. j. do 9. 6. 2012. Okrem toho oboznámil odpis registra trestov obžalovaných, evidenciu priestupkov obžalovaných a charakteristiky obžalovaných z miesta bydliska.

Pri určovaní druhu a výmery trestu zohľadnil, že obžalovaní spáchali viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a preto im zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu a trest obom uložil v jeho dolnej polovici. Obžalovanému U. Q. uložil trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov a jeho výkon mu podmiennečne odložil, pretože sa u jeho predchádzajúcich odsúdeniach na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Na druhej strane nemohol rovnako postupovať aj u obžalovaného D. L., pretože zistil, že sa žalovaného konania dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/105/2011 zo dňa 20. 5. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. 6. 2011. Z uvedených dôvodov uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Krajský súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k uloženým trestom sa s vyššie prezentovaným záverom okresného súdu pokiaľ ide o obžalovaného U. Q. stotožnil, avšak nie aj u obžalovaného D. L., nakoľko sa v priebehu odvolacieho konania zo zákona osvedčil a podobne ako u obžalovaného U. Q., sa na neho v tomto konaní hľadí, akoby predtým (vo veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 3T/105/2011) nebol odsúdený.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Podľa odseku 6 tohto zákonného ustanovenia, rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

V danej veci sa proti obžalovanému D. L. viedlo v skúšobnej dobe trestné stíhanie, avšak súd ani do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby jeho podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/105/2011 zo dňa 20. 5. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. 6. 2011, t. j. do 9. 6. 2014 (skúšobná doba uplynula dňa 9. 2. 2012) nerozhodol o tom, či sa v nej osvedčil. Z uvedených dôvodov krajskému súdu neostávalo na verejnom zasadnutí nič iné, ako na túto domnienku prihliadať zo zákona a hľadiť aj na obžalovaného D. L., akoby predtým nebol odsúdený.

Za týchto zmenených podmienok musel krajský súd opätovne prehodnocovať okolnosti rozhodné pre uloženie trestu obžalovanému D. L.. Z obsahu spisu pritom zistil, že obžalovaný D. L. je slobodný a že má so svojou družkou 3 maloleté deti. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. V roku 2011 bol priestupkovo riešený. V odpise registra trestov má zaznamenané len jedno odsúdenie a to práve trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/105/2011 zo dňa 20. 5. 2011.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest odňatia slobody podľa tohto zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Obžalovaný D. L. sa dopustil trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., za ktorý Trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., za ktorý Trestný zákona ustanovuje trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Prísnejšie trestným je v tomto prípade trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. sa zvyšuje dolná hranica jeho trestnej sadzby 6 mesiacov o jednu tretinu (10 mesiacov) na 16 mesiacov (36 mesiacov - 6 mesiacov je 30 mesiacov/3).

Krajský súd sa dôkladne zaoberal posúdením osoby obžalovaných, ich pomerov, možnosťou ich nápravy, spôsobom spáchania činu a jeho následku, ako aj zavinením a pohnútkou a dospel k záveru, že len trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 17 mesiacov u obžalovaného U. Q. a trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov u obžalovaného D. L. bude pre spoločnosť z hľadiska generálnej prevencie a pre obžalovaných z hľadiska individuálnej prevencie dostatočný pre ich prevýchovu a nápravu.

Z uvedených dôvodov krajský súd uložil obžalovanému D. L. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, počas ktorých bude sledovať, či sa nedopúšťa trestnej činnosti, pričom u obžalovaného Petra Q. sa s uloženým trestom stotožnil.

Pretože okresný súd správne rozhodol aj o škode, krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.